

Diskussionsunderlag: Utskott för politiska områden

Av Henrik Brändén och Marit Delden

Bakgrund

Styrelsen diskuterade på mötet i november 2011 frågan om vi bör forma utskott/arbetsgrupper, ev ledda av varsin styrelseledamot, som hjälper partiledningen bevaka utvecklingen i olika sakpolitiska områden och arbetar fram underlag/förslag till utvecklad politik i dessa områden. I diskussionen framfördes tanken att sådana grupper skulle kunna börja arbeta efter det att sakpolitiska åsikter antagits och program utformats under hösten 2012. En fråga som berördes är om den sammankallande/ansvarige för en sådan grupp bara har en partiintern funktion, eller om den samtidigt får roll som ”talesperson” för partiet i området.

Överväganden

Vi tror att allt eftersom partiet breddar sin politik blir det allt svårare för partiledaren att själv följa utvecklingen i alla de sakområden partiet engagerat sig i. Därför vore det bra om det i olika sakområden formades grupper som hjälper partiledaren att hålla koll på diskussionen i viktiga frågor och beredningen av viktiga ärenden, så man kan vara förberedda att hugga och kommentera/kasta sig in i diskussioner när frågorna kommer upp på den politiska och mediala dagordningen.

Dessa grupper skulle kunna se vad de politiska ställningstaganden partiet redan gjort betyder för olika frågor som är på gång, påpeka detta, och lägga förslag till partistyreelse de gånger nya frågor dyker upp, där partiet rimligen bör uttala sig, men där partiets hållning inte är en självklar konsekvens av redan fattade beslut. Grupperna skulle alltså själva inte ha ett beslutsmandat att ta ställning i nya frågor. För att grupperna ska kunna ha en god sakpolitisk grund att utgå från bör de inte skapas förrän efter det att vår- och höstmötena 2012 mejslat ut en breddad sakpolitik.

Det säger sig självt att många av de som på ett sådant sätt följer utvecklingen i ett visst politikområde också säkerligen kommer att ta initiativ till nya förslag till medlemsmöten för att ytterligare utveckla och fördjupa politiken i området.

En fråga som behöver avgöras är om detta behov ska lösas genom ad hoc-formerade grupper, som erbjuder PL sina tjänster, genom att ledningen skapar sådana inom sin egen ledningsstruktur, eller genom att styrelsen formar sådana grupper. Eftersom utveckling av politik är en viktig del av den strategiska ledningen kan det vara naturligt att sådana grupper/utskott ligger under styrelsen.

I så fall reses frågorna om gruppens sammankallande/ledare behöver vara ledamot i styrelsen, och om styrelsen ska utse gruppens/utskottets ledamöter, eller om alla som vill vara med ska få vara det. Eftersom grupper för att fungera effektivt måste bestå av ungefär samma människor under en arbetsprocess tror vi det bästa är att styrelsen utser ledamöter efter förslag från medlemmar. Eftersom styrelsen ska utöva det strategiska ledarskapet i partiet tycker vi att sammankallande inom utskottet i första hand ska hittas inom styrelsen.

Ifall posten som sammankallande ska sägas vara extern eller intern tror vi inte i realiteten får så stor praktisk betydelse: I den situation partiet idag befinner sig kommer massmedia antagligen inte vända sig till mer än vår Partiledare som ansikte utåt för partiet, och vi måste därför räkna med att oavsett om vi beslutar oss för att kalla de sammankallande för ”talespersoner” eller ej kommer media i första hand att efterfråga medverkan av vår partiledare. Att formellt utse en handfull ”talesmän” skulle därför med största sannolikhet inte störa partiledarens möjlighet att få mediagenomslag. Istället riskerar det bara bli en fin titel, utan täckning i verkligheten. Möjligen skulle den i dagsläget kunna vara av värde när personen skriver insändare och debattartiklar i

lokalpress, något som är viktig del för partiet för att få genomslag hos en bredare allmänhet. Att vara sammankallande inom ett utskott är dock inte ett likhetstecken med att man passar som talesperson vilket gör frågan än lite mer komplicerad. Samtidigt kan man väcka åsikten att talespersonerna inte ska ingå i utskotten alls utan vara helt separat.

Medan vi alltså måste vara på det klara med att de sammankallande oavsett titel inte kan räkna med speciellt mycket strålkastarljus från riksmidia i dagsläget måste vi samtidigt utgå från möjligheten att vi ett halvår före nästa val har så goda siffror i opinionsmätningarna att media börjar behandla oss som ”det stora utmanarpartiet”. I det läget är det viktigt att vi har en handfull personer vid partiledarens sida som samtidigt är så väl inlästa på vår politik och har sådan medial förmåga att de klarar av att företräda partiet vid upprepade möten med riksmidia. Vi kommer säkerligen att behöva utnyttja flera olika vägar för att skola in nya människor till sådana roller. Ledarskap för grupper/utskott som bevakar och kommenterar sakpolitiska områden skulle kunna vara en.

Det vi ser att frågorna man måste diskutera är:

- Hur skulle sådana utskott se ut?
- Vilken mandat (om något) skulle ett utskott ha inom partiet och externt?
- Vem skulle vara sammankallande?
- Hur ska vi hantera frågan om talespersoner i förhållande till utskotten?